

Інакше, роздаючи пільги численним соціальним категоріям, ми втратимо талановитих школярів, яким не пощастило народитися в сім'ї пільговиків і які вийдуть вчитися в Європу або Америку, де кращі університети нададуть їм гранти, розгледівши в них майбутніх учених і новаторів.

У ситуації що склалася, з метою вдосконалення ефективності державного регулювання відтворення освіти, вважаємо за належне переглянути структуру закладів вищої освіти і привести її у відповідність з потребами держави; дати чітке визначення понять “університет”, “академія”, “інститут”, “коледж”, “технікум”, “училище” та їх підрозділів – “факультет”, “відділення”, “кафедра”, “лабораторія”; розмежувати поняття “національний”, “державний”, “регіональний”, “місцевий” бо скоро всі периферійні університети стануть національними, а їх керівники – позитивними обранцями долі, оскільки в Україні відсутня практика, яка притаманна іншим країнам світу щодо існування стандарту діяльності керівників освітньої сфери; переглянути і привести у відповідність з реальною дійсністю положення про бакалаврат та магістратуру; переглянути положення про наукові ступені та вчені звання з метою приведення їх до європейських стандартів.

1. Войтенко Г. О. Проблеми і шляхи реформування вищої освіти в Україні / Г. О. Войтенко, В. П. Войтенко, Л. О. Теліс // Актуальні проблеми економіки. – 2011. – № 3. – С. 2-11. 2. Пасічник Н. О. Виховання та економічні відносини / Н.О. Пасічник // Наукові записки КДПУ. – Серія: Педагогічні науки. Випуск XII. – Кіровоград: РВЦ КДПУ ім. В. Винниченка. – 1998. – С. 48-54.

ДОСЛІДЖЕННЯ ЕФЕКТУ ВІД ЗАЛУЧЕННЯ РЕСУРСІВ ГРОМАДСЬКИХ ІНСТИТУЦІЙ ДО РОЗРОБКИ ТА РЕАЛІЗАЦІЇ НАЦІОНАЛЬНИХ, РЕГІОНАЛЬНИХ ТА МІСЦЕВИХ ПРОГРАМ РОЗВИТКУ ПІДПРИЄМНИЦТВА

Коваль З.О., Коваль Я.Б.

Національний університет «Львівська політехніка»

Важливою складовою успішної реалізації програм розвитку підприємництва є залучення до їх підготовки та реалізації ресурсів громадських організацій усіх рівнів. Залучення фінансових, матеріальних ресурсів, кадрового потенціалу до вказаного напрямку

роботи дозволить заощадити кошти з державного, регіональних та місцевих бюджетів на здійснення відповідних заходів щодо розвитку підприємництва в Україні, сприятиме вдосконаленню механізмів забезпечення участі громадських організацій в процесі прийняття рішень керівництвом органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування, сприяти розвитку громадянського суспільства. На нашу думку, система економічного обґрунтування доцільності залучення ресурсів громадських організацій до розробки та впровадження програм розвитку підприємництва стимулюватиме налагодження дієвої співпраці органів державної виконавчої влади та місцевого самоврядування з громадськими організаціями в сфері розвитку підприємництва в Україні.

Для розробки методики визначення економічного ефекту від залучення громадських організацій до розробки та впровадження програм розвитку підприємництва вважаємо за доцільне взяти за основу економічну модель, що представляє залежність між показниками ефекту (результату) від залучення громадських організацій до розробки та реалізації національних та регіональних програм розвитку підприємництва в Україні та ресурсами (активами) цих громадських організацій.

Зокрема, до ресурсів та активів громадських організацій (трудових, інтелектуальних, фінансових, матеріальних тощо) можна віднести:

- наявність тренінгових центрів, бізнес-інкубаторів, технопарків, технополісів; надання міні-грантів фізичним особам для проведення навчально-тренінгової діяльності з питань відкриття власної справи, підготовки бізнес-планів;

- використання соціальної реклами з питань стимулювання та розвитку підприємництва, пропаганда розвитку малого та середнього бізнесу;

- участь у дорадчих органах з питань розвитку підприємництва при органах державної виконавчої влади різних рівнів та місцевого самоврядування;

- здійснення громадськими організаціями підприємців громадської експертизи та громадського контролю за роботою органів державної виконавчої влади з питань розвитку підприємництва, їх участь у розробці та прийнятті актів регуляторного впливу;

- створення підприємства безпосередньо громадською організацією чи об'єднанням;

- надання членам громадської організації тимчасової, або безповоротної фінансової допомоги для започаткування власної справи;

- проведення санації підприємств за допомогою громадських організацій та об'єднань, надання консультацій, послуг експерта (аудит) за фінансової підтримки громадських організацій;

- допомога підприємствам з питань покращення роботи.

Ефект від залучення громадських організацій до розробки та реалізації національних та регіональних програм розвитку підприємництва:

- збільшення чисельності приватних підприємців (фізичних та юридичних осіб);

- підвищення рівня обізнаності населення про відкриття власної справи, збільшення кількості приватних підприємців, приватних підприємств;

- прийняття ефективних та дієвих регуляторних актів, розпорядчих документів з питань розвитку підприємництва;

- підвищення ефективності використання державних коштів в напрямку розвитку підприємництва, запобігання їх використанню не за призначенням;

- збільшення кількості соціальних підприємств;

- збільшення чисельності приватних підприємців (підприємств);

- збільшення кількості підприємств, що уникнули банкрутства;

- покращення соціально-позитивного іміджу підприємств, що сприяє відповідному економічному ефекту.

З огляду на зазначене, вважаємо за доцільне, при розробці регіональних програм для залучення громадських організацій до розробки та реалізації національних та регіональних програм розвитку підприємництва на майбутні періоди врахувати наступні напрямки роботи з залученням громадських організацій:

- проведення інформаційної кампанії з метою формування сприятливої громадської думки щодо розвитку малого підприємництва, відкриття власної справи, а саме створення та поширення різних видів соціальної реклами з питань стимулювання розвитку підприємництва, пропаганда розвитку малого та середнього бізнесу;

- розробки підпрограм підтримки окремих видів підприємницької діяльності, розвитку народних промислів та ремісництва з врахуванням специфіки регіону за участю асоціативних підприємницьких структур, відповідних регіональних відділень всеукраїнських громадських організацій та об'єднань підприємців;

- створення тренінгових центрів, бізнес-інкубаторів, надавати міні-грантів фізичним особам для проведення навчально-тренінгової діяльності з питань відкриття власної справи, підготовки бізнес-планів, залучення науковців для розробки та впровадження інновацій.

- вивчення та імплементації закордонного досвіду розвитку малого підприємництва, зокрема соціального підприємництва;
- сприяння створенню громадськими організаціями соціальних підприємств з метою працевлаштування визначених категорій населення, які через різні причини не можуть вільно конкурувати на ринку праці.

Дуже важливим, на нашу думку, є забезпечення диференційованого підходу до розробки та формування механізмів реалізації програм, враховуючи особливості соціально-економічного розвитку та специфіку регіону, а також систематичний аналіз формування економічного ефекту від залучення громадських організацій до розробки та реалізації національних та регіональних програм розвитку підприємництва в Україні.

1. Державний комітет України з питань регуляторної політики та підприємництва [Електронний ресурс]. - Доступний з <http://www.dkrp.gov.ua/control/uk/publish/>. 2. Закон України «Про Національну програму сприяння розвитку малого підприємництва в Україні» від 21 грудня 2000 року №2157-III. 3. Кашуба Я.М. Роль місцевих громад та органів самоврядування в формуванні стратегії розвитку підприємництва / Кашуба Я.М. // Вісник Східноєвропейського національного університету імені Володимира Даля // Науковий журнал. - №2 (156). - 2011. - с.120. 4. Кужель О.В. Автореферат дисертації на здобуття наукового ступеня кандидата економічних наук на тему «Регіональні програми підтримки підприємництва України: тенденція розвитку, методологія, практика», Київ-1999 р.

СУТЬ РЕГІОНАЛЬНОЇ СТРУКТУРНОЇ ПОЛІТИКИ В ЕКОНОМІЧНОМУ ПРОСТОРІ УКРАЇНИ

Попадинець Н. М.

Інститут регіональних досліджень НАН України

Структура економіки регіонів України, що склалась сьогодні, у цілому неефективна, більше того, економічно небезпечна. Основу її становить енерго- та матеріаломісткість виробництва, що призводить до перевитрачання природних і людських ресурсів і водночас не задовольняє потреб в інвестиційних ресурсах, споживчих товарах і послугах.